

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812010064
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812010064.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaných K. H. st., K. H. ml. a X. D., pre pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2014, o odvolaní obžalovaného K. H. st., K. H. ml. a X. D., proti rozsudku Okresného súdu v Revúcej zo dňa 30.10.2013 sp.zn. 2T 31/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných K. H. st., K. H. ml. a X. D. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Revúcej zo dňa 30.10.2013 sp.zn. 2T 31/12 boli obžalovaní K. H. st. a K. H. ml. v bodoch 1/,2/ a 3/ uznaní za vinných z pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obvinený X. D. v bodoch 3/ a 4/ z pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinení K. H., nar. XXXX a K. H., nar. XXXX

1/ dňa 20. mája 2009 v obci C., okres W., pred rodinným domom č. XX spoločne s už odsúdeným N. K., nar. XX.XX.XXXX, nahovorili K. I., nar. XX.XX.XXXX, na uzavretie zmluvy o úvere so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava s tým, že na základe osobných údajov z jeho občianskeho preukazu mu zabezpečia písomné doklady o výške mesačného príjmu nevyhnutné pre schválenie úveru, následne dňa 21. mája 2009 spoločne s už odsúdeným N. K. ho osobným motorovým vozidlom nezistenej značky a evidenčného čísla odviezli do mesta Tornaľa, okres Revúca, kde mu odovzdali falošné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 800 517 9303 zo dňa 11.12.2008 o tom, že K. I. je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 321,90 Eur mesačne, na základe tohto falošného rozhodnutia K. I. toho istého dňa v T. na ulici K. č. XX uzavrel so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. Bratislava zmluvu o úvere č. XXXXXXX, po čom mu bol poskytnutý úver vo výške 300,- Eur, krátený o prvú splátku, ktorý sa zaviazal splácať v dvanástich mesačných splátkach po 49,- Eur počnúc dňom 28.06.2009, hoci v tom čase ako nezamestnaná osoba nespĺňal podmienky pre poskytnutie úveru, následne ihneď po obdržaní úveru im na ich požiadanie vyplatil časť peňažných prostriedkov z úveru, a to sumu vo výške 120,- Eur za to, že K. I. vybavili falošné rozhodnutie o poberaní invalidného dôchodku, poskytnutý úver K. I. riadne a včas nesplácal, čím svojim spoločným konaním nechali vyhotoviť falošnú verejnú listinu a zároveň bola touto falošnou listinou spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598 uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, čím sa

spolupodielali na vzniku majetkovej škody pre spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava vo výške nie menej ako 251,- Eur,

obvinení K. H., nar. XXXX a K. H., nar. XXXX

2/ dňa 20. mája 2009 v obci C., okres W., pred rodinným domom č. X spoločne s už odsúdeným N. K., nar. XX.XX.XXXX, nahovorili V. I., nar. XX.XX.XXXX, na uzavretie zmluvy o úvere so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. Bratislava s tým, že na základe osobných údajov z jeho občianskeho preukazu zabezpečia písomné doklady o výške mesačného príjmu nevyhnutné pre schválenie úveru, následne dňa 21. mája 2009 spoločne s už odsúdeným N. K. ho osobným motorovým vozidlom nezistenej značky a evidenčného čísla odviezli do mesta Tornaľa, okres Revúca, kde mu odovzdali falošné potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 15.05.2009 o tom, že V. I. je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 323,90 Eur mesačne, na základe tohto falošného potvrdenia V. I. toho istého dňa v T. na ulici K. č. XX uzavrel so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, po čom mu bol poskytnutý úver vo výške 400,- Eur, krátený o prvú splátku, ktorý sa zaviazal splácať v dvanástich mesačných splátkach po 66,- Eur počnúc dňom 22.06.2009, hoci v tom čase ako nezamestnaná osoba nespĺňal podmienky pre poskytnutie úveru, následne ihneď po obdržaní úveru im na ich požiadanie vyplatil časť peňažných prostriedkov z úveru, a to sumu vo výške 180,- Eur za to, že V. I. vybavili falošné potvrdenie o poberaní invalidného dôchodku, poskytnutý úver V. I. riadne a včas nesplácal, čím svojim spoločným konaním nechali vyhotoviť falošnú verejnú listinu a zároveň bola touto falošnou listinou spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598 uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, čím sa spolupodielali na vzniku majetkovej škody pre spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava vo výške nie menej ako 334,- Eur,

obvinení K. H., nar. XXXX, K. H., nar. XXXX a X. D.

3/ v presne nezistený deň začiatkom mesiaca august 2009 v meste S., v časti zvanej J., okres W., pred rodinným domom č. XXX spoločne nahovorili už odsúdenú C. T., nar. XX.XX.XXXX, na uzavretie zmluvy o úvere so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava s tým, že na základe osobných údajov z jej občianskeho preukazu jej zabezpečia písomné doklady o výške mesačného príjmu nevyhnutné pre schválenie úveru, následne dňa 3. augusta 2009 ju osobným motorovým vozidlom nezistenej značky a evidenčného čísla odviezli do mesta Tornaľa, okres Revúca, kde jej odovzdali falošné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava č. XXX XXX XXXX zo dňa 11.12.2008 o tom, že C. T. je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 283,60 Eur mesačne, na základe tohto falošného rozhodnutia C. T. toho istého dňa v Tornali na ulici K. č. XX uzavrela so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, po čom jej bol poskytnutý úver vo výške 300,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v dvanástich mesačných splátkach po 49,- Eur počnúc dňom 21.08.2009, hoci v tom čase ako evidovaná nezamestnaná osoba nespĺňala podmienky pre poskytnutie úveru, následne ihneď po obdržaní úveru im na ich požiadanie vyplatila časť peňažných prostriedkov z úveru, a to sumu vo výške 200,- Eur za to, že C. T. vybavili falošné rozhodnutie o poberaní invalidného dôchodku, poskytnutý úver C. T. riadne a včas nesplácala, čím svojim spoločným konaním nechali vyhotoviť falošnú verejnú listinu a zároveň bola touto falošnou listinou spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598 uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, čím sa spolupodielali na vzniku majetkovej škody pre spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, vo výške nie menej ako 300,- Eur,

obvinení K. H., nar. XXXX, K. H., nar. XXXX a X. D.

4/ v presne nezistený deň začiatkom mesiaca august 2009 v meste S., v časti zvanej J., okres W., pred rodinným domom č. XXX, spoločne nahovorili už odsúdenú Z. T., nar. XX.XX.XXXX, na uzavretie zmluvy o úvere so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava s tým, že na základe osobných údajov z jej občianskeho preukazu jej zabezpečia písomné doklady o výške mesačného príjmu nevyhnutné pre schválenie úveru, následne dňa 3. augusta 2009 ju osobným motorovým vozidlom nezistenej značky a evidenčného čísla odviezli do mesta Tornaľa, okres Revúca, kde jej odovzdali falošné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava č. 866 021 8963 zo dňa 11.12.2008 o tom, že Z. T. je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 272,40 Eur mesačne, na základe tohto falošného rozhodnutia Z. T. toho istého dňa v T. na ulici K. č. XX, uzavrela so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, po čom jej bol poskytnutý úver vo výške 400,- Eur, ktorý

sa zaviazala splácať v dvanástich mesačných splátkach po 66,- Eur počnúc dňom 24.08.2009, hoci v tom čase ako evidovaná nezamestnaná osoba nespĺňala podmienky pre poskytnutie úveru, následne ihneď po obdržaní úveru im na ich požiadanie vyplatila časť peňažných prostriedkov z úveru, a to sumu vo výške 250,- Eur za to, že Z. T. vybavili falošné rozhodnutie o poberaní invalidného dôchodku, poskytnutý úver Z. T. riadne a včas nesplácala, čím svojim spoločným konaním nechali vyhotoviť falošnú verejnú listinu a zároveň bola touto falošnou listinou spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598 uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, čím sa spolupodieľali na vzniku majetkovej škody pre spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, vo výške nie menej ako 400,- Eur.

Za to im boli uložené tresty, a to obžalovanému K. H. st. podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 1T 95/12 zo dňa 09.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.09.2013, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre pokračujúci zločin úverového podvodu podľa §222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a desať mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov s probačným dohľadom, kde obvinenému bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie a tiež zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane - Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie č.12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, škodu vo výške 1.948,30 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú stranu - Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie č. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Obžalovanému K. H. ml. súd uložil podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a štyroch mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a súčasne mu uložil aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu mu súd stanovil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Obžalovanému X. D. súd uložil podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a štyroch mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a súčasne mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu mu súd stanovil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie všetci traja obžalovaní, teda obžalovaný K. H. st., obžalovaný K. H. ml. a obžalovaný X. D..

Obžalovaný K. H. st. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, nakoľko on sa necíti byť vinným z trestných činov, ktoré sa mu kladú za vinu, pretože ich nespáchal. Podľa jeho názoru trestné činy mal spáchať A. I. st., bytom S..

Obžalovaný K. H. ml. písomne svoje odvolanie neodôvodnil.

Obžalovaný X. D. tak vo svojom mene, aj prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie, v ktorom uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, nakoľko on sa žiadneho trestného činu nedopustil. Podľa jeho názoru svedkyne C. T. a Z. T. v prípravnom konaní nehovorili pravdu. Poukázal na to, že obidve svedkyne na hlavnom pojednávaní uviedli, že ho nepoznajú a ani ho nikdy nevideli.

Obe svedkyne tiež uviedli, že pri realizácii rekognície mali byť navádzané zo strany vyšetrovateľa X.. N. K.. Vyslovil názor, že aj výpoveď svedka V. I. z prípravného konania nezodpovedá skutočnosti, nakoľko mal byť ovplyvňovaný vyšetrovateľom PZ, čo je zjavné, že pri vyšetrovaní uvedených skutkov bol tento osobne zaujatý voči jeho osobe. Zdôraznil, že vykonané rekognície boli uskutočnené pred vznesením obvinenia, a preto on sa nemal možnosť obhajovať prostredníctvom svojho obhajcu.

Poznamenal, že nemožno považovať výpoveď svedkyne K. H. za dôveryhodnú, nakoľko je príslušníčka policajného zboru a teda kolegyňa s uvedeným vyšetrovateľom PZ. Poukázal tiež na výpoveď svedka N. K., ktorého Okresný súd Revúca odmietol predvolať na hlavné pojednávanie, pričom tento sa plne doznať k spáchaniu prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery a úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák., práve za ktorý je aj on trestne stíhaný. Súd podľa jeho názoru nepostupoval správne, že výpovede hlavných svedkov, a to K. I., V. I., C. T. a Z. T. vyhodnotil ako hodnoverné iba z prípravného konania, pretože podľa zásady bezprostrednosti a ústnosti výpovede týchto svedkov na hlavnom pojednávaní je nutné vyhodnotiť ako hodnovernejšie.

Taktiež sa nestotožnil s výrokom Okresného súdu v Revúcej, kde dospel k záveru, že jedine ovplyvňovaním zo strany obžalovaných si súd vie vysvetliť skutočnosť, že všetci štyria kľúčoví svedkovia na hlavnom pojednávaní radikálne zmenili svoje výpovede. Toto tvrdenie okresného súdu nie je nijako relevantne podložené. Tiež nemožno súhlasiť ani s názorom okresného súdu, ktorý v rozhodnutí uviedol, že sa nemôže jednať o náhodu, že všetci štyria svedkovia urobili pri rekonštrukcii tú istú chybu, pričom ani jeden z týchto svedkov nepovedal, že by pri rekognícii sa dopustil nejakej chyby, ale zhodne len potvrdili, že na nich bol vyvíjaný nátlak zo strany vyšetrovateľa.

Okrem týchto skutočností v písomnom vyhotovení odvolania zo strany obhajcu obžalovaného je uvedené aj to, že súd nemal prihliadať na obsahy výpovedí svedkov C. T. a Z. T. zo dňa 16.11.2010, nakoľko ide o výpovede identické. Okrem toho svedkyňa C. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nevie ani čítať, ani písať, a preto pravdepodobnosť formulácií vetných konštrukcií, aké zvolila pri výsluchu, je menej ako pravdepodobná. Ide o podozrenie na pochybenie zo strany vyšetrovateľa pri vykonávaní výsluchov, ako aj rekognície, a preto na takto získané dôkazy nemožno prihliadať, a to najmä, ak svedkovia svoje výpovede na hlavnom pojednávaní zmenili. Vyslovil presvedčenie, že rekognícia, o ktorej vykonaní sú dôvodné pochybnosti a ktorú svedok na hlavnom pojednávaní poprel, nemôže byť ako jediný usvedčujúci dôkaz, postačujúci na uznanie viny zo skutku, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, navyše, ak tento dôkaz nebol opakovane vykonaný po vznesení obvinenia, teda v čase, keď už mohol realizovať svoje právo na obhajobu. Aj keď obe vyššie uvedené svedkyne boli vyslúchnuté opakovane, a to dňa 19.12.2011, tieto len odkázali na svoje predchádzajúce výpovede. Súd má povinnosť hodnotiť len dôkazy získané zákonným spôsobom, na tieto získané dôkazy, ktoré sú vyššie popísané, nemal prihliadať.

Záverom poznamenal, že okresný súd svoj odsudzujúci rozsudok oprel aj o výpoveď svedka X.. N. K., ktorý v inom trestnom konaní vypovedal tým spôsobom, že sa mal aj s ostatnými spoluobžalovanými u neho zastaviť a požiadať o doplnenie mien a údajov do vybieleného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pričom toto sa malo opakovať viackrát v priebehu ďalších týždňov. Takéto tvrdenie svedka je však z hľadiska zistenia pravdy takéhoto tvrdenia a jeho reálneho základu nepreskúmateľné, pretože svedok X.. N. K. sa hlavného pojednávania zúčastnil a využil svoje právo nevypovedať, a preto nebolo možné konfrontovať jeho tvrdenia so skutkovými zisteniami.

Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený, pretože on sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie všetkých troch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný K. H. st. na verejnom zasadnutí zopakoval to, že sa necíti byť vinným z uvedených trestných činov, nakoľko skutky spáchal A. I., ktorý sa nachádza na neznámom mieste a ktorý bol na toto protiprávne konanie nahovorený svedkom K. I..

Obžalovaný X. D. na verejnom zasadnutí poznamenal, že sa pridrižiava toho, čo uviedol v písomnom vyhotovení svojho odvolania a čo sa týka rekognície pripomenul, že vo fotoalbe bola jeho fotografia, keď mal pätnásť rokov. Navrhol, aby bol zo skutku spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, že nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že tak odvolanie obžalovaného H. K. st., ďalej odvolanie H. K. ml. a v neposlednom rade aj odvolanie X. D. nie je dôvodné.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaných K. H. st., K. H. ml. a X. D. podaná. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetné skutky uvedené v napadnutom rozhodnutí sa stali spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchali obžalovaní K. H. st., K. H. ml. a X. D. a že z ich konania nastal tam uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaných prečinov či už falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ako aj prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ako aj ich ostatné zákonné znaky, a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky obžalovaných sú neopodstatnené.

Súd produkované dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrnne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaných K. H. st., K. H. ml. a X. D. uznal za vinných v zmysle obžaloby.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku podrobne analyzuje dôkaznú situáciu a obsahuje úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, pretože by to bolo duplicitné - teda samoučelné. K odvolacím námietkam obžalovaných odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Je pravdou, že svedkovia K. I., V. I., C. T. a Z. T. na hlavnom pojednávaní zhodne potvrdili, že obžalovaných nepoznajú a týchto vidia prvýkrát. Taktiež je pravdou aj to, že uvedení svedkovia na hlavnom pojednávaní jednak tvrdili, že na pôžičku ich nahovorili úplne iní Rómovia, ktorých bližšie opísať nevedeli, ako aj, že zo strany vyšetrovateľa, či už pri výsluchu v prípravnom konaní, ako aj pri rekogníciách, mal byť z jeho strany vyvíjaný nátlak, aby ako osoby, ktoré ich nahovorili na pôžičku a súčasne im zabezpečili doklady zo Sociálnej poisťovni, označili obžalovaných.

Zo spisového materiálu vyplýva, že vyšetrovateľ policajného zboru PZ Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej, odbor justičnej a kriminálnej polície, oddelenie justičnej polície, uznesením zo dňa 10.06.2010 podľa § 199 ods. 2 Tr. por. začal trestné stíhanie za zločin úverového podvodu spáchaného formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to podrobne uvedené v predmetnom rozhodnutí.

Pred vznesením obvinenia v zmysle ust. § 206 ods. 1 Tr. por. boli uskutočnené jednak výsluchy uvedených svedkov, a to K. I., V. I., C. T. a Z. T., ako aj bola uskutočnená rekognícia, v rámci ktorej boli páchatelia protispoločenskej činnosti stotožnení.

V zmysle ust. § 126 Tr. por., rekogníciou sa zisťuje totožnosť páchateľa, ktorý je podozrivý zo spáchania trestného činu. Ide o úkon, ktorý teória trestného práva charakterizuje ako úkon neopakovateľný. Takýto úkon je možné uskutočniť aj pred vznesením obvinenia voči konkrétnej osobe. Ak obžalovaný v neskoršom štádiu konania napríklad pred súdom namietá skutočnosť, že tento úkon bol uskutočnený po začatí trestného stíhania, avšak pred vznesením obvinenia voči jeho osobe, vzhľadom na vyššie popísaný charakter rekognície túto jeho argumentáciu je potrebné vyhodnotiť ako irelevantnú.

Možno však akceptovať názor vyslovený obhajobou, že výsluchy svedkov pred vznesením obvinenia nekorešpondujú so zásadou kontradiktórnosti konania, a preto možno mať aj vzhľadom na ich obsah k ich realizácii výhrady. Na druhej strane výsluchy svedkov K. I., V. I., T. C. a T. Z. boli uskutočnené opakovane, a to po vznesení obvinenia všetkým trom obžalovaným, z obsahu ktorých vyplynulo, že protiprávnej činnosti sa dopustili obžalovaní takým spôsobom, ako uvádza prokurátor v podanej obžalobe.

Tak súd prvostupňový, ako aj súd odvolací teda neopreli vinu obžalovaných o obsah výpovedi svedkov, ktoré boli uskutočnené pred vznesením obvinenia, ale výlučne len o výpovede uskutočnené po dni 23.11.2011, teda po dátume vznesenia obvinenia a tiež aj o ďalšie listinné dôkazy, ktoré boli v rámci trestného konania zabezpečené. Uvedení svedkovia v prípravnom konaní nielenže potvrdili skutočnosť uvádzané v rámci rekognície, kde obžalovaných bez akýchkoľvek pochybností opoznali, ale uviedli aj také údaje, ktoré tieto tvrdenia umocnili. Išlo napríklad o tvrdenie V. I. zo dňa 16.12.2011, kde uvádzal jednak to, že K. H. pozná, lebo s ním chodil do základnej školy, pričom tento obžalovaný má manželku krstným menom W., čo si súd prvého stupňa s kladným výsledkom overil u primátora mesta Jelšava.

Okrem toho uvedený svedok potvrdil tiež to, že falošné potvrdenia mala vydávať osoba menom K., ktorú informáciu získal od uvedených obžalovaných, čo v inom konaní bolo potvrdené. Z obsahu rozsudku Okresného súdu v Revúcej zo dňa 13.12.2012 pod sp.zn. 1T 69/12, právoplatného dňa 13.12.2012 vyplýva, že X.. N. K. bol uznaný za vinného zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné v podstate na tom skutkovom základe, že priebežne počas roka 2009 v Jelšave, okres Revúca, v mieste svojho trvalého bydliska, na požiadania už aj právoplatne odsúdených C. I., T. I., K. Q., E. I., A. I., S. I., K. H. st., K. H. ml., X. D., ako aj ďalších doposiaľ nestotožnených osôb pomocou počítačovej techniky a tlačiarne vyhotovil pre potreby žiadateľov o úver nie menej ako 156 ks falzifikátov verejných listín, a to rozhodnutí Sociálnej poisťovne, o poberaní invalidných a starobných dôchodkov.

K tomuto, už právoplatnému odsúdenému (teda X.. N. K.) odvolací súd pripomína, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.03.2012 vyplýva, že ako svedok využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať, a preto argumentácia obžalovaného X. D., uvedená v odvolaní, že súd odmietol predvolať a vypočuť svedka K., v tomto smere neobstojí.

Aj vyjadrenie svedkyne C. T. z prípravného konania o tom, že má strach zo všetkých obžalovaných, zapadá do úvahy súdu o motíve zmeny výpovedí predvolaných svedkov, lebo z obsahu priestupkových spisov K. H. ml., ako aj X. D. možno zistiť, že títo disponujú agresívnymi sklonmi, a to voči niektorým osobám, s ktorými prišli do konfliktu. Týmto osobám sa dokonca mali vyhrážať aj zabitím.

Odvolací súd preto nevylučuje, že to bol práve strach z obžalovaných, ktorý viedol všetkých vyššie uvedených svedkov k zmene ich výpovede. Okrem toho prvostupňový súd správne uzavrel, že zmenu výpovede uvedení svedkovia logicky presvedčivým spôsobom neodôvodnili, a preto správne na túto zmenu pri hodnotení dôkazov neprihliadal. Ich argumentácia, že zo strany vyšetrovateľa bol na nich vyvíjaný určitý nátlak, sa nijako nepotvrdila, či už výpoveďou svedka X.. N. K., ako aj výpoveďou svedkyne X.. A. F. a napokon ani svedkyňou K. H.. Napokon aj obsahy ďalších svedeckých výpovedí, či už K. Z., ako aj E. S. zapadajú do mozaiky, ktorá svedčí o tom, že všetci traja obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia.

V súhrne možno uzavrieť, že za daných skutočností a na základe dôkazov, ktoré boli súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prebraté, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že všetci traja obžalovaní sa dopustili protiprávneho konania, a to v tom smere, že jednak falšovali a pozmeňovali verejnú listinu, úradnú pečat', úradnú uzáveru, úradný znak a úradnú značku podľa § 352 ods. 1 Tr. por.

v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ako aj prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri ukladaní trestu všetkým trom obžalovaným, keď v súlade s § 34 Tr. zák. a nasl. prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a zhodnotil aj osoby všetkých troch obžalovaných. Okrem toho zohľadnil aj individuálnu ako aj generálnu prevenciu a u spolupáchateľov aj to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Na základe týchto skutočností súd správne a zákonne obžalovanému K. H. st. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, pričom súčasne zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Revúcej sp.zn. 1T 95/12 zo dňa 09.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.09.2013, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a desiatich mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov s probačným dohľadom, pričom obvinenému bola uložená aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie a taktiež zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúci. Jeho zaradenie pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a teda do ústavu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá tomu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Aj tresty ďalším obžalovaným, a to K. H. ml. a X. D., a to úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a štyroch mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu troch rokov u každého zvlášť je možno považovať za správny a zákonný, ktorý taktiež má oporu v ust. § 34 Tr. zák. a nasl. Uvedené tresty vytvárajú predpoklady naplnenia svojho účelu z hľadiska požiadaviek individuálnej i generálnej prevencie u všetkých troch obžalovaných.

Keďže aj výrok súdu, ktorým zaviazal obžalovaného K. H. st. na náhradu škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. a § 288 ods. 2 Tr. por. bol správny a zákonný, odvolací súd odvolanie obžalovaného K. H. st., K. H. ml. a X. D. v súlade s ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.